

Muzyczne Studio Polskiego Radia im. A. Osieckiej

Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej
Program 2 Polskiego Radia S. A.

ISCM
POLISH SECTION
POLSKIE
TOWARZYSTWO
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ

XVIII MIĘDZYNARODOWY KONKURS KOMPOZYTORSKI
IM. KAZIMIERZA SEROCKIEGO 2023

KONCERT LAUREATÓW

Sobota, 2 grudnia, 2023, godz. 19.00

ORGANIZATORZY

Konkurs zorganizowano pod honorowym patronatem
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

*„Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu
„Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca”*

**Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego**

**Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca**

Partner Konkursu
Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

Partner Konkursu
Polskie Wydawnictwo Muzyczne

Patronat honorowy: **Związek Kompozytorów Polskich**
Patronat medialny: **Polskie Centrum Informacji Muzycznej POLMIC**
Nagrody dla laureatów Konkursu ufundowali:
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Polskie Wydawnictwo Muzyczne

**Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego**

polmic.pl
Polskie Centrum Informacji Muzycznej

Jury Konkursu:

Paweł Łukaszewski (Polska)
Paul Patterson (Wielka Brytania)
Dariusz Przybylski (Polska)

Organizator Konkursu:

Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej
ul. Mazowiecka 11/24, 00-052 Warszawa
tel. / fax. (0-22) 827-69-81
kom. 535-266-363
e-mail: ptmw@epistola.pl
www.ptmw.art.pl

Prezes Zarządu: Maciej Żółtowski

Biuro Konkursu
Maciej Żółtowski – dyrektor
Iwona Kisiel-Król – koordynator artystyczny
Magdalena Gronek – koordynator ds. finansowych

Współorganizacja Koncertu Laureatów

Program 2 Polskiego Radia S. A.

LAUREACI
XVIII Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego
im. Kazimierza Serockiego 2023

I nagroda w wysokości 13.000 zł

MASATO KIMURA (Japonia)
za utwór — ~ *minus ~ VII < Picture Book of Mist >*
oraz

Nagroda Specjalna w postaci publikacji Polskiego Wydawnictwa Muzycznego dla
najmłodszego laureata Konkursu

II nagroda w wysokości 8.000 zł

LUCA VAGO (Włochy)
za utwór *Encendiendo*

III nagroda w wysokości 4.000 zł

URI BRENER (Izrael)
za utwór *The Flow*

MIĘDZYNARODOWY KONKURS KOMPOZYTORSKI IM. KAZIMIERZA SEROCKIEGO organizowany jest przez PTMW od 1984 roku co trzy, od 1996 – co dwa lata. Inicjatywa, której pomysłodawcą był Zygmunt Krauze, od lat cieszy się dużym zainteresowaniem twórców z całego świata. Uczestniczą w nim kompozytorzy wszystkich narodowości bez ograniczenia wieku, a każdy może nadesłać utwory wykonane publicznie lub/i nagrodzone w innych konkursach, z wyłączeniem utworów opublikowanych drukiem.

Przedmiotem konkursów im. K. Serockiego są na przemian: utwory na orkiestrę symfoniczną, na orkiestrę kameralną bądź smyczkową oraz na różnorodne obsady kameralne.

Wśród fundatorów nagród znalazły się tak znamienite instytucje jak: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Polskie Wydawnictwo Muzyczne. Wydarzeniu patronują: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Związek Kompozytorów Polskich oraz Polskie Centrum Informacji Muzycznej POLMIC. Partnerem Konkursu jest Stowarzyszenie Autorów ZAIKS oraz Polskie Wydawnictwo Muzyczne, a współorganizatorem koncertu laureatów – Program 2 Polskiego Radia SA. Przedmiotem XVIII Konkursu był utwór przeznaczony na zespół kameralny (bez udziału dyrygenta) o czasie trwania od 10 do 16 minut. Instrumentarium: 1 flet, 1 obój, 1 klarnet, 1 fagot, 1 waltornia, 1 fortepian, 2 skrzypiec, 1 altówka, 1 wiolonczela.

Na konkurs nadesłano 85 partytur z całego świata.

Program koncertu:

KAZIMIERZ SEROCKI (1922–1981)

Suita Preludiów na fortepian (1952)

wyk. Krzysztof Kozłowski – fortepian

URI BRENER (ur. 1974)

The Flow

III nagroda

LUCA VAGO (ur. 1971)

Encendiendo

II nagroda

MASATO KIMURA (ur. 1981)

— ~ *minus* ~ VII <*Picture Book of Mist*>

I nagroda

Wykonawcy

HASHTAG ENSEMBLE

Kamil Staniczek – skrzypce

Marta Piórkowska – skrzypce

Bartosz Paradowski – altówka

Dominik Płociński – wiolonczela

Krzysztof Kozłowski – fortepian

TWÓRCZOŚĆ KAZIMIERZA SEROCKIEGO (1922–1981) zajmuje w muzyce XXI wieku miejsce szczególne. Artysta o niezwyklej wyobraźni dźwiękowej, obdarzony wielką inwencją – zarówno melodyczną (w pierwszym okresie powojennym przewyższał pod tym względem bodaj wszystkich ówczesnych polskich kompozytorów), jak i kolorystyczną (co ujawnił w latach późniejszych) – od początku zdradzał namiętne zainteresowanie dla świeżych, nowoczesnych, nie skonwencjonalizowanych form wypowiedzi. W różnych latach pojmował je rozmaicie, zawsze jednak w sposób wykluczający kult samej tylko zewnętrznej, przekornej nowości. W wybieranych przez siebie środkach i strukturach dźwiękowych szukał rzeczywistej muzycznej racji, żywego, sugestywnego sensu i ładu, a także okazji do wyrażenia swego indywidualnego temperamentu. W rezultacie stał się najbardziej autentycznym i konsekwentnym nowatorem w polskiej muzyce od czasu Szymanowskiego. Nigdy nie porzucił ambicji przemawiania językiem nowym, na miarę aktualnego czasu ale i nie zrezygnował z tradycyjnych, podstawowych ideałów muzycznego kunsztu i wyrazu.

Gdy sięgał (w latach pięćdziesiątych) do techniki 12-tonowej, czynił to w przekonaniu, że można wydobyć z niej równe bogactwo ekspresji jak w technice tonalnej i starał się to po swojemu udowodnić. Gdy – w dojrzałych latach – formułował śmiałą koncepcję muzyki jako gry samych barw brzmieniowych, jego najwyższą troską było, by owa gra ułożyła się

w nową, naturalną, przekonującą formę muzyczną, działającą zarówno błyskotliwością nieznanych dotąd figur wirtuozowskich jak i złożonością treści wyrazowych.

Podstawą wyboru pozostawał tu zawsze niezwykle żywy instynkt brzmieniowy i temperament twórcy oraz poczucie konstrukcji i dramaturgii utworu.

Barwność i oryginalność fantazji dźwiękowej o autentycznie nowatorskim obliczu – w połączeniu z umiejętnością formowania żywej, spójnej akcji muzycznej o bogatych odcieniach emocjonalnych to walory nieczęste w powodzi prób i eksperymentów, występujących pod hasłem współczesności.

Zapewniają one Serockiemu trwałą i niebagatelną pozycję w muzyce naszego czasu – z pewnością nie tylko polskiej.

Kompozytorzy i utwory:

MASATO KIMURA (ur. 1981, Japonia)

Kompozytor stworzył "negatywną przestrzeń akustyczną", która wytwarza dźwięk oparty na negatywnych aspektach zjawisk, takich jak kruchość, cisza i powolność.

Komponuje wokół "dźwiękowej mgły", która aranżuje i manipuluje dźwiękami o negatywnych cechach, takich jak mgła.

Wśród Jego utworów, utrzymanych w stylu współczesnym, znajduje się zarówno muzyka kameralna i orkiestrowa, jak również muzyka elektroniczna ze słabymi tonami przypominającymi obrazy akwarelowe, nieokreślone dźwięki i szумы z trójwymiarowymi różnorodnymi teksturami stworzonymi przez przypadkowość oraz zbiór utworów fortepianowych, które realizują kolory harmonii.

W ostatnich latach napisał serię utworów instrumentalnych zatytułowanych "- ~minus~" z negatywną przestrzenią akustyczną i mgłą dźwiękową, podczas gdy jego fortepianowe utwory "Seasons" i "Flowers", ze zbiorów muzyki elektronicznej, były transmitowane strumieniowo. W 2022 roku, w utworze "- ~minus~ VII na kwartet smyczkowy", siedem mgieł dźwiękowych zostało utkanych dźwiękiem delikatnych pociągnięć przez kwartet smyczkowy, a w utworze "- ~minus~ VIII na skrzypce, fortepian i elektronikę", duet instrumentalny spotyka się z mgłą dźwiękową tworzoną przez dźwięki elektroniczne.

Obecnie Kompozytor wykłada kompozycję, teorię muzyki i analizę muzyczną w Musashino Academia Musicae w Japonii.

— ~ minus ~ VII < Picture Book of Mist > na kwartet smyczkowy

„W ostatnich latach komponowałem muzykę opartą na idei "negatywnej (-, minus) przestrzeni akustycznej", która tworzy rezonans wokół negatywnych aspektów w muzyce, takich jak cisza, powolność, słabość, niejednoznaczność i asynchroniczność.

Jestem zafascynowany tą koncepcją negatywności, która głęboko przenika mój własny język kompozytorski i muzykalność, a także wszystkie dźwięki, które z niej wynikają. Forma "mgły dźwiękowej", wywodząca się z akustycznej przestrzeni negatywności, jest również prezentowana w tym utworze.

Mgła dźwiękowa to linia, cząstka lub grupa dźwięków o cechach negatywności, którą manipuluje się poprzez układanie dźwięków w czasie i przestrzeni tak, jakby były mgłą. Kwartet smyczkowy jest jedną z najbardziej tradycyjnych form instrumentalnych w muzyce

zachodniej. Jest bezbarwny, przejrzysty i wolny od przyzwyczajęń, charakteryzuje się stabilnością równowagi w rejestrze i barwie, a także elastycznością w wyrażaniu różnorodnych form muzycznych. Dzięki temu jest formą, która bezpośrednio odzwierciedla istotę muzyki kompozytora.

Nie postrzegałem takiego kwartetu smyczkowego jako zespołu czterech wykonawców, ale raczej jako zbiór 16 drobnych pociągnięć na łącznie 16 strunach składających się z czterech instrumentów z czterema strunami.

Stworzyłem miniaturowy obraz mgły dźwiękowej poprzez tekstury i odcienie rezonansu tych drobnych pociągnięć.

Utwór ma formę suity składającej się z czterech utworów granych kolejno po sobie, z których każdy prezentuje inną formę mgły dźwiękowej. Może to być pojedyncza mgła dźwiękowa tworzona przez wszystkie instrumenty lub mgła dźwiękowa towarzysząca instrumentowi solowemu.

To jakby przeglądanie książki z obrazkami, ale każdy utwór nie jest całkowicie niezależny i tworzy jeden spójny świat jako całość.

W formie suity powstaje negatywna przestrzeń akustyczna, której główną cechą jest stagnacja i brak rozwoju dźwięku, a nie liniowy rozwój muzyki.

Wsluchaj się uważnie w dźwiękowe mgły, które migoczą, wirują, płyną i rozpraszają się, a także w ich morfologiczne zmiany i stopniowe przejścia.”

Masato Kimura

LUCA VAGO (ur. 1971, Włochy)

Jest absolwentem prawa, fortepianu oraz kompozycji w Konserwatorium G. Verdi w Mediolanie u Alessandro Solbiatego.

Wielokrotnie brał udział w kursach mistrzowskich u tak znakomitych kompozytorów jak Claudio Ambrosini, Luis De Pablo, Luca Francesconi, Helmut Lachenmann, Giacomo Manzoni, Marco Stroppa, Ivan Fedele, Frédéric Durieux, Salvatore Sciarrino i Stefano Gervasoni.

Luca Vago jest finalistą i laureatem bardzo wielu międzynarodowych konkursów kompozytorskich, m.in.: pierwszej nagrody kompozytorskiej Le settimane Musicali di Stresa (Włochy - 2007), sekcji orkiestracji z jego "Sei Lieder per voce e orchestra" (z Franza Schuberta), pierwszej nagrody na konkursie kompozytorskim Franza Liszta w Weimarze z Aušrine na fortepian i orkiestrę (2011) pierwszej nagrody na III Uno Klami International Composition Competition w Kotka (Finlandia - 2014) z jego kompozycją "Suite de los Espejos" osiem wierszy Federico Garcii Lorki na sopran i orkiestrę, pierwszej nagrody w konkursie kompozytorskim "Firenze per le Culture di Pace" z utworem "Promise me" na głos żeński i siedem instrumentów (2014), pierwszej nagrody w konkursie kompozytorskim So. Ro.Dha w Antwerpii (Belgia) z utworem Dredd na kwartet smyczkowy (2016), w Regensburger Kompositionswettbewerb z utworem Die Stadt na sześć głosów (2018), 4. konkursie kompozytorskim GMCL/Jorge Peixinho w Lizbonie z utworem Trzy wiersze Fernando Pessoa

na mezzosopran i zespół (2019) oraz trzeciej nagrody w I Konkursie Kompozytorskim Busoniego z Dialogo dal Canto X dell'Inferno na dwa głosy męskie i orkiestrę smyczkową oraz pierwszej nagrody w 10. edycji międzynarodowego konkursu kompozytorskiego "...a Camillo Togni" z Spire per ensemble. Jego utwory były wykonywane na wielu prestiżowych festiwalach – Festival International d'Art Lyrique d'Aix En Provence, Settimane Musicali di Stresa, Europäische Akademie für Musik di Montepulciano - Palazzo Ricci, Playit! Milano Musica, Festival Risuonanze, a jego wykonawcami byli tacy artyści jak Gianandrea Noseda, Barbara Frittoli, Irvine Arditti, Alfonso Alberti, Piia Komsa, Ex Novo Ensemble, Asasello Quartet, Quatuor Tana, Mdi Ensemble, GMCL Ensemble, Trondheim Sinfonietta, Dedalo Ensemble. Jego kompozycje zostały opublikowane przez Edizioni Suvini Zerboni, Rai Trade Musical Edition, Edizioni Curci, Stradivarius, AVA Musical Edition i Sconfinarte.

Encendiendo na kwartet fortepianowy

"Encendiendo" (oświetlenie po hiszpańsku) jest wyraźnie podzielone na cztery duże sekcje, poprzedzone krótkim wstępem na pedale C, a jego rozwój formalny opiera się na przeciwstawieniu szybkich i płynnych sekcji (pierwsza i trzecia) oraz powolnych i statycznych sekcji (druga i czwarta). Po czterech wstępnych akordach fortepianu z echem smyczków, w następującej po nich sekcji "Agitato con fuoco," muzyczna mowa toczy się żywiołowo, odnawiając się nieustannie. Po chwili zawieszenia w "Calmandosi, leggiero," muzyka ponownie odnajduje swoją własną witalność i energię, której kulminacją jest homorytmiczny pasaż "Pesante." W tym momencie nagromadzona wielka energia zostaje szybko rozproszona w ostatnim takcie sekcji ("Fluido, disperdendosi").

Druga sekcja ("Mesto, processionale") ma charakter procesyjny i opiera się na naprzemienności dwóch widm, które stopniowo rozszerzają się w kierunku wysokiego zakresu, kolorując harmonią instrumentów smyczkowych. Po fragmencie ("Sospeso, con incanto"), w którym procesyjny charakter ustępuje miejsca lżejszej i eufonicznej fakturze, echo początku sekcji konotowane przez klaster perkusyjny wewnątrz fortepianu działa jak przejście do następnej sekcji.

Trzecia sekcja ("Nervoso") ma charakter przypominający Scherzo: faktura jest niezwykle fragmentaryczna i lekka, a rytmiczny puls popycha muzyczną mowę w kierunku pierwszej kulminacji, uparcie powtarzając dźwięk E, po którym następuje bardziej zrelaksowany fragment ("Più calmo") i dalszy wzrost napięcia oraz szybkie zejście do niższego rejestru.

Ostatnia sekcja ponownie podejmuje regularne i procesyjne tempo drugiej. Tym razem seria pięciu akordów, obsesyjnie powtarzanych przez fortepian, zajmuje stopniowo cały zakres instrumentalny, rozświetlając go melizmatycznym rozkwitem smyczków. Szybkie zejście fortepianu, po którym następuje nowa seria akordów, powtórzona przez smyczki, zamyka kurtynę.

URI BRENER (ur. 1974, Rosja)

kompozytor, pianista i aranżer urodzony w Moskwie. Edukację muzyczną rozpoczął bardzo wcześnie - od czwartego roku życia zaczął grać fortepianie, a pierwsze próby kompozytorskie podjął w wieku siedmiu lat. W wieku 12 lat miał w swym dorobku pierwsze utwory symfoniczne, fortepianowe i kameralne. Po studiach i występach w Rosji, Niemczech i Holandii, przeniósł się do Izraela, gdzie uzyskał tytuł doktora kompozycji. Utwory Brenera wykonywane były na całym świecie m.in. w Niemczech, Szwajcarii, Szwecji, Danii, Włoszech, Francji, Holandii, Kanadzie, USA, Australii, na Łotwie, Litwie, w Czechach, Rosji, Serbii i Chorwacji. Koncerty odbywały się w tak prestiżowych miejscach jak MOMA

w Nowym Jorku, Capitolini Museum w Rzymie, Philharmonic Tschaikovsky Hall i State Tretyakov Gallery of Moscow, Staatliche Antikensammlungen w Monachium, Akademie der Schoene Kunste w Berlinie, Tel-Aviv Art Museum i innych). Kompozycje Uri Brenera wykonywały tak znakomite Zespoły jak Izraelska Orkiestra Filharmonii pod dyr. Zubina Mehty, Jerozolimskie Orkiestra Symfoniczna pod dyрекcją Frédéricą Chasliną, Moskiewscy Soliści pod dyрекcją Jurija Bashmeta, Izraelska Orkiestra Kameralna, Izraelska Orkiestra Sinfonietta, a także orkiestra "Tel-Aviv Soloists", zespół "Continuum" (NY, USA), New Julliard Ensemble (NY, USA), kwartet "Aviv" Igudesman and Joo Duo, Blumina Trio (Niemcy), a także soliści tacy jak Sergey Nakaryakov (Francja), Sergey Ostrovsky (Szwajcaria), Anton Dressler (Włochy), Rachel Mercer (Kanada), Arkady Shilkloper (Rosja), Kristina Reiko-Cooper (Izrael-USA), Evgenia Epstein (Izrael-Chorwacja), Noam Buchman (Izrael) i wiele innych. Kompozytor stworzył ponad sto utworów zróżnicowanych pod względem stylistyki i gatunku, w tym muzykę fortepianową, kameralną, wokalną, chóralną, symfoniczną, elektroakustyczną, crossover, eksperymentalną i inne. Lista jego utworów obejmuje: trzy sonaty fortepianowe, dwie sonaty skrzypcowe, sonatę altówkową, trzy koncerty fortepianowe, dwa koncerty skrzypcowe, kilka poematów symfonicznych, trzy kwartety smyczkowe, trzy koncerty podwójne, cztery symfonie kameralne i jedną symfonię na dużą orkiestrę, Sinfonię Concertante "Faust", a także utwory kameralne na wiele instrumentów solowych i ich różne kombinacje i zespoły, oratorium "Shunamit", muzyczną bajkę / balet "Książę zupy i magiczny kamień" i wiele innych. Skomponował również dwie suity na flet i trio jazzowe w gatunku crossover, z których pierwsza, "Jazz Sebastian Bach", została zamówiona i nagrana przez znanego flecistę Noama Buchmana wraz z trio jazzowym Uri Tabula Rasa. Suita, wysoko oceniona zarówno przez krajowe, jak i międzynarodowe media, została wydana przez Harmonia Music w Londynie. Drugi utwór, "Clazzic Suite", został zamówiony przez monachijski zespół crossover o tej samej nazwie ("Clazzic") i został wydany na płycie CD w zeszłym roku w Niemczech, zbierając entuzjastyczne recenzje. Jego kompozycje zostały wydane na wielu innych płytach CD przez takie wytwórnie jak "Naxos", "Albany records" i "Eighth Note".

Kompozytor jest też wykładowcą w międzynarodowych warsztatach i kursach mistrzowskich oraz jurorem międzynarodowych i krajowych konkursów kompozytorskich. Występuje w izraelskim kanale muzyki klasycznej `Kol HaMusika` prezentując własną muzykę, improwizacje i muzykę innych artystów. Jest laureatem prestiżowych nagród i stypendiów, w tym dwukrotnie Nagrodę Prezesa Rady Ministrów w dziedzinie kompozycji (2006 i 2017), nagrodę ACUM, którą otrzymał trzykrotnie (2008, 2010 i 2015), Międzynarodową Nagrodę Mozartowską przyznawaną przez Międzynarodowe Centrum Biograficzne w Cambridge w Anglii i wiele innych. W 2007 roku Brener został mianowany kompozytorem-rezydentem Izraelskiej Orkiestry Sinfonietta w Beer-Sheba w Izraelu. Od 2016 roku jest dyrektorem muzycznym Teatru Mikro w Jerozolimie. W 2017 roku został również dyrektorem najstarszego konserwatorium w Izraelu, Ron Shulamit, w Jerozolimie. Otwarcie sezonu IPO 2018-19 pod batutą wielkiego maestro Zubina Methy uświetniło wykonanie poematu symfonicznego "Prorok" na orkiestrę, chór i fortepian, który Brenera skomponował w wieku 14 lat, a na koncercie wykonał partię solową fortepianu.

Piano Trio nr. 3 "The Flow" na skrzypce, wiolonczelę i fortepian

Utwór został zamówiony przez trio "Atar" w 2021 roku i jest trzecim utworem dla tego zespołu na liście kompozycji Brenera. Muzyczna faktura zbudowana jest na kontraście między minimalistycznymi i refleksyjnymi elementami, przypominającymi przepływ wody (lub energii/myśli - stąd oczywiście nazwa utworu), a bardziej rytmicznie zdefiniowanymi elementami, które mają swoje korzenie w świecie jazzu. Nieodłączny kontrast skutkuje

ścieraniem się tych dwóch elementów, podczas gdy każdy z nich zyskuje pewne cechy swojego odpowiednika. W ostatecznym rozrachunku wszystkie składniki zamieniają się w jeden potężny nurt, który pod koniec stopniowo zanika. Wszystko kończy się jednym dźwiękiem, jakby pozostawiając za sobą pytanie "Czy to wszystko było tylko snem?"

Wyraz "Flow" ma jeszcze jedno znaczenie związane z dziedziną psychologii, która zajmuje się specyficznym stanem określanym tą samą nazwą. Jest to subiektywne doświadczenie wysokiej, ale nie napiętej uwagi, przyjemności i świadomości, które może wystąpić podczas aktywnego wykonywania wymagającego zadania, a konkretnie twórczej aktywności. Oznacza to również rodzaj obserwacji procesu twórczego przez samego artystę, rodzaj refleksji nad sobą.

HASHTAG ENSEMBLE

Opowiadać muzyką o współczesności oraz aktywnie uczestniczyć w dyskusji o kierunkach, w jakich zmierza świat, realizując przemyślane i spójnie zaprogramowane koncerty, spektakle i warsztaty – to jeden z głównych celów Hashtag Ensemble. Założona przez Anię Karpowicz w 2013 roku kooperatywa muzyczna składa się 19 osób, a jej prace koordynuje grupa kreatywna. Zespół specjalizuje się w muzyce współczesnej, improwizacji i edukacji artystycznej.

Hashtag Ensemble regularnie występuje na polskich i zagranicznych festiwalach muzyki nowej. Na swoim koncie ma kilkadziesiąt koncertów repertuarowych i improwizacyjnych, opery kameralne i 7 wydanych albumów. Zaangażowanie zespołu w edukację kulturalną i artystyczną zaowocowało realizacją kilkunastu autorskich projektów dla dzieci i młodzieży oraz kursów mistrzowskich dla kompozytorów i artystów-wykonawców. Kooperatywa regularnie prawykonuje utwory uznanych i młodych kompozytorów, często popularyzując przy tym artystyczne dokonania kobiet.

W 2023 roku zespół otworzył pierwszą i jedyną w Polsce stałą scenę dla muzyki nowej – Przestrzeń Muzyki Współczesnej Hashtag Lab. W modernistycznej willi przy Barskiej 29 w Warszawie odbywają się m.in. koncerty, warsztaty, zajęcia dla najmłodszych, programy edukacyjne i wystawy. Hashtag Lab jest także miejscem spotkań artystów i kompozytorów, przestrzenią dla debat, seminariów i konferencji.

Hashtag Ensemble od lat wspiera pogłębianie relacji w środowisku muzyki współczesnej. Pragnąc współtworzyć i wyznaczać standardy w prowadzeniu zespołów i instytucji kultury na zasadach demokratycznych, członkowie zespołu nawiązują partnerskie współprace z zespołami muzyki nowej w Polsce i Europie, uczestniczą w panelach dyskusyjnych i akcjach społecznych. Więcej: hashtag-ensemble.org / hashtaglab.pl.

WYNIKI DOTYCHCZASOWYCH EDYCJI

MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU KOMPOZYTORSKIEGO IM. KAZIMIERZA SEROCKIEGO

I KONKURS (1984 – utwór na zespół kameralny)

jury: Witold Lutosławski (przewodniczący), Marek Kopelent, Arne Nordheim, Otto Tomek, Iannis Xenakis

laureaci:

Bent Lorentzen (Dania) – *Paradiesvogel* na 7 instrumentów – I nagroda i nagroda Zofii Serockiej

Alejandro Iglesias Rossi (Argentyna) – *Ancestral Rites of the Forgotten Culture* na mezzosopran i 6 perkusistów – nagroda Moeck Verlag

James Harley (Kanada) – *Images* na zespół kameralny – nagroda ZAiKS

II KONKURS (1987 – utwór na orkiestrę)

jury: Jan Krenz (przewodniczący), Wojciech Kilar, Edison Denisov, Franco Donatoni, Aurel Stroe, Michel Decoust

laureaci:

I nagrody nie przyznano

Benfried Pröve (Niemcy) – *Entropia* – nagroda Moeck Verlag:

Rory D. Boyle (Wielka Brytania) – *Winter Music* oraz Jan Oleszkowicz – *Embrion* (nagroda Zofii Serockiej) – Nagroda ZAiKS (*podzielona*)

III KONKURS (1990 – utwór na orkiestrę kameralną)

jury: Krzysztof Penderecki (przewodniczący), Zygmunt Krauze, Francois-Bernard Mache, Siegfried Matthus, Günter Schuller, Joji Yuasa

laureaci:

Aleksander Szczetyński (Ukraina) – *Glossalie* – I nagroda i nagroda Zofii Serockiej:

Yori-Aki Matsudaira (Japonia) – *Recollection* – nagroda Moeck Verlag:

Francois Rose (Francja) – *Face a Face* – Nagroda ZAiKS

IV KONKURS (1993 – utwór na instrument solo lub głos solo)

jury: Włodzimierz Kotoński (przewodniczący), Marta Ptasińska, Jane Manning, Aki Takahashi

laureaci:

Laurie Radford (Kanada) – *In vivo ... in vitro* na gitarę solo – I nagroda i nagroda Zofii Serockiej

Atsuhiko Gondai (Japonia) – *The Cross of Light* na organy - nagroda Moeck Verlag

James Moberley (USA) – *In bocca del lupo* na skrzypce i taśmę – nagroda ZAiKS

V KONKURS (1996 – utwór na instrument solo lub głos solo i orkiestrę smyczkową)

jury: Zygmunt Krauze (przewodniczący), Gilbert Amy, Dieter Schnebel, Marek Stachowski

laureaci:

Pedro Palacio (Argentyna/Francja) – *Yugoslavia Burning*, „*War is not over...*” na klarnet solo i orkiestrę smyczkową – I nagroda i nagroda Zofii Serockiej

Noriko Hisada (Japonia) – *Pursuit* na wolonczelę solo i orkiestrę smyczkową – II nagroda Moeck Verlag

Alastair Greig (Wielka Brytania) – *A Social Contract* na skrzypce solo i orkiestrę smyczkową – III nagroda Fundacji Kultury

Sergio Lauricella (Włochy) – „...solo il silenzio rimbomba...” na sopran solo i orkiestrę smyczkową – IV nagroda ZAiKS

VI KONKURS (1998 – utwór na instrument solo lub głos solo i orkiestrę symfoniczną)

jury: Zygmunt Krauze (przewodniczący), Jonathan D. Kramer, Krzysztof Penderecki, Martin Smolka

laureaci:

Dai Fujikura (Japonia) – *Children* na sopran chłopięcy i orkiestrę symfoniczną – I nagroda i nagroda Zofii Serockiej

Antoine Beuger (Holandia) – *Fourth Music for Marcia Hafif (4)* na akordeon solo i orkiestrę symfoniczną – II nagroda Moeck Verlag

Michiharu Matsunaga (Japonia) – *The Timescape in the Depth of a Dream* na fortepian solo i orkiestrę symfoniczną – III nagroda Fundacji Kultury

Carter Pann (USA) – *Piano Concerto* na fortepian solo i orkiestrę symfoniczną – IV nagroda ZAiKS

VII KONKURS (2000 – utwór na instrument solo lub głos solo i kwartet smyczkowy)

jury: Zygmunt Krauze (przewodniczący), Tania León, Unsuk Chin, Mark Kopytman, Marek Stachowski

laureaci:

Gianni Giacomazzo (Włochy) – *Fusione* na harfę i kwartet smyczkowy – I nagroda i nagroda Zofii Serockiej

Antonio Giacometti (Włochy) – *Syncretic landscape IV* na gitarę solo i kwartet smyczkowy – II nagroda Moeck Verlag

Paul Stanhope (Australia) – *Sea chronicles* na sopran solo i kwartet smyczkowy – III nagroda Fundacji Kultury

Paweł Gabrysiewicz (Polska) – *Sześć na grani* na sopran solo i kwartet smyczkowy – IV nagroda ZAiKS

VIII KONKURS (2002 – utwór na orkiestrę)

jury: Dubravko Detoni, Sukhi Kang, Zygmunt Krauze (przewodniczący), Grażyna Pstrokońska-Nawratil, Elliott Schwartz

laureaci:

José Luis Campana – *For Yuly* – I Nagroda Ministerstwa Kultury i Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S.A.

Carlo Alessandro Landini – *Time On Target* – II Nagroda Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy

Robert J. Bennett Jr. (USA) – *Pastiche* for baroque orchestra and percussion – III Nagroda Fundacji Kultury

Bartosz Marcin Kowalski (Polska) – *Symfonia okręgów* – IV Nagroda ZAiKS i Nagroda Specjalna Zofii Serockiej dla najmłodszego laureata konkursu

IX KONKURS (2004 – utwór na orkiestrę smyczkową)

jury: Ana Lara, William Kraft, Zygmunt Krauze (przewodniczący), Hanna Kulenty, Richard Tsang.

laureaci:

Thoma Simaku (Albania/Wielka Brytania) – *Plenilunio II per Orchestra d'Archi* – Nagroda Główna Ministerstwa Kultury

Carlo Alessandro Landini (Włochy) – *Concerto da camera per 13 archi* – II Nagroda Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy

Stefano Bonilauri (Włochy) – *Otto Variazioni* – III Nagroda ZAiKS i Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S.A. dla najmłodszego laureata konkursu – komplet płyt i partytur „Arcydzieła Polskiej Muzyki XX Wieku”

David Mark Richey (Wielka Brytania) – *Tableaux* – IV Nagroda Fundacji Bankowej im. Leopolda Kronenberga

X KONKURS (2006 – utwór na orkiestrę)

jury: Martin Bresnick, Zygmunt Krauze (przewodniczący), Clarence Mak, Lidia Zielińska

laureaci:

Hiroshi Nakamura (Japonia) – *The Four Zoas – Nine Dreams of the prophecy book by William Blake* – Nagroda Główna Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Robert Lemay (Canada) – *De brise en ressac* – II Nagroda Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Nicolas Gilbert (Canada) – *Topographie d'un lieu imaginaire* – III Nagroda Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S.A. dla najmłodszego laureata - komplet płyt CD i partytur „Arcydzieła Polskiej Muzyki XX Wieku”

Grzegorz Duchnowski – *Rytmy i Kolory* – IV Nagroda Fundacji Bankowej im. Leopolda Kronenberga

XI KONKURS (2008 – utwór na zespół kameralny)

jury: Zygmunt Krauze (przewodniczący), Stephen Montague, Vladimir Scolnic, Walter Zimmermann

laureaci:

Marios Joannou Elia (Cypr) – *Versteckspiel III* – I Nagroda Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego SA dla najmłodszego laureata – komplet płyt CD i partytur „Arcydzieła Polskiej Muzyki XX wieku”

Fernando Abel Maglia (Argentyna) – *Los Secretos del Silencio* – II Nagroda Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Iluminada Pérez Frutos (Hiszpania) – *Instants of Eternity* – III Nagroda Stowarzyszenia Autorów ZAiKS

David Philip Hefti (Szwajcaria) – *6 pieces for 4 players (string quartet nr 3)* – IV Nagroda Programu 2 Polskiego Radia

XII KONKURS (2011 – utwór na orkiestrę symfoniczną)

Jury: Dan Yuhas (przewodniczący), Ramon Anthin, Stephen Lias, Indra Riše

laureaci:

Adriano Gaglianella (Włochy) – *Aldebaràn* – I Nagroda oraz Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S. A. dla najmłodszego laureata konkursu – komplet polskich partytur współczesnych.

Alastair Greig (Wielka Brytania) – *L'ombre des arbres...* – II Nagroda

Guy Olivier Ferla (Francja) – *Aux Ombres De Mariacki* – III Nagroda

XIII KONKURS (2013 – utwór na utwór na zespół kameralny)

Jury: Paul Patterson, Jacek Rogala, Lidia Zielińska.

laureaci:

Postanowiono nie przyznać pierwszej nagrody.

Dwie równorzędne DRUGIE nagrody otrzymali:

Panayiotis Kokoras (Grecja) – *Susurrus* oraz Seungeun lee (Korea Płd) – *Melting Crystal*

Dwie równorzędne TRZECIE nagrody otrzymali:

Piotr Tabakiernik (Polska) – *Sumpiqo* oraz Shoichi Yabuta (Japonia) – za utwór *Edge*

Piotr Tabakiernik – Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S.A. dla najmłodszego laureata – komplet polskich partytur współczesnych.

XIV KONKURS (2015 – utwór na utwór na orkiestrę symfoniczną)

Jury: Paul Patterson, Grażyna Pstrokońska-Nawratil, Elżbieta Sikora.

laureaci:

Adriano Gaglianella (Włochy) – *Cante Hondo* – I Nagroda oraz Nagroda Specjalna Polskiego Wydawnictwa Muzycznego.

Massimo Lauricella – *E piove in petto una dolcezza inquieta* – II Nagroda

Alastair Greig – *El monte y el rio* – III Nagroda

XV KONKURS (2017 – utwór na utwór na zespół kameralny)

Jury: Paweł Łukaszewski, Paul Patterson, Dariusz Przybylski

laureaci:

Satoshi Ohmae (Japonia) – *Fancy Five* – I Nagroda

Manuel Martínez Burgos (Hiszpania) – *Initiations* – II Nagroda

Hyunwook Tak (Korea Południowa) – *Umbau* – III Nagroda oraz Nagroda Specjalna

Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S.A.

XVI KONKURS (2019 – utwór na utwór na zespół kameralny)

Jury: Fredrik Österling, Paul Patterson, Dariusz Przybylski

laureaci:

Jinseok Choi (Korea Południowa) – *Pathos* – I Nagroda

Adam Vilagi – *Directions* – II Nagroda

Hugh Collins Rice – *Canto celato* – III Nagroda

Wyróżnienia: Youngwoo Yoo (Korea Południowa), Minzuo Lu (Chiny), Zhaoyu Zhang (Chiny).

XVII KONKURS (2021 – utwór na utwór na zespół kameralny)

Jury: Paweł Łukaszewski, Paul Patterson, Dariusz Przybylski

laureaci:

Sungji Hong (Korea Południowa) – *Lux Mundi* – I Nagroda oraz Nagroda Specjalna

Polskiego Wydawnictwa Muzycznego S.A.

Massimo Lauricella – *Imis* – II Nagroda

Jan Holý – *The Puppet* – III Nagroda

Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej jest członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (ISCM), organizacji afiliowanej przy UNESCO, zrzeszającej ponad 40 państw. Zajmuje się popularyzacją najnowszej twórczości kompozytorskiej. Jego członkami są wybitni kompozytorzy, wykonawcy, muzykolodzy oraz miłośnicy nowej muzyki. PTMW jest najstarszym i najważniejszym stowarzyszeniem tego typu w Polsce – powstało w 1923 roku. Pierwszym prezesem PTMW był Karol Szymanowski. Funkcję tę pełnili także Zbigniew Drzewiecki, Artur Malawski, Witold Lutosławski, Włodzimierz Kotoński, Zygmunt Krauze, Jacek Rogala i Adam Sławiński. Obecnie prezesem

Zarządu PTMW jest Maciej Żółtowski. Wśród honorowych członków stowarzyszenia są Adam Sławiński, Tadeusz Strugała i Zygmunt Krauze.

Cykliczne wydarzenia muzyczne organizowane przez PTMW:

- Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski im. Kazimierza Serockiego,
- Konkurs Muzyki XX i XXI Wieku dla Młodych Wykonawców,
- Cykl koncertów edukacyjnych „Muzyka i zabawa w Warszawie”,
- „Audio Stage”,
- „Partytury fotograficzne”,
- „Muzyka współczesna nie gryzie”,
- „Opowiedz mi bajkę”,
- „Skup Dźwięków Nowych i Używanych”,
- „Wypominki w Podziemiu Kamedulskim”.

PTMW było również, wspólnie z Telewizją Polską, producentem cyklu 20 filmów Cisza i Dźwięk prezentujących najwybitniejszych twórców naszego wieku z całego świata. W 1992 PTMW było organizatorem dorocznego festiwalu MTMW Światowe Dni Muzyki (ISCM World Music Days). Festiwal ten jako jedyne do tej pory polskie wydarzenie kulturalne został nominowany do prestiżowej International Classical Music Award. PTMW wraz z Miastem Wrocław był organizatorem Światowych Dni Muzyki, które odbyły się we Wrocławiu w roku 2014.

Za stworzenie i wieloletnie prowadzenie Konkursu Muzyki XX i XXI Wieku dla Młodych Wykonawców w roku 2007 PTMW otrzymało **Nagrodę Honorową Związku Kompozytorów Polskich** w dziele promocji polskiej muzyki współczesnej. Konkurs uznano za kuźnię promotorów polskiej muzyki współczesnej.

Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej

Prezes Zarządu: **Maciej Żółtowski**

ul. Mazowiecka 11/24, 00-052 Warszawa

tel. / fax. (22) 827-69-81

kom. 535-266-363

e-mail: ptmw@epistola.pl

www.ptmw.art.pl

<https://www.facebook.com/ptmw1923/>

PTMW składa serdeczne podziękowania za pomoc w zorganizowaniu koncertu
Programowi 2 Polskiego Radia

Kierownik produkcji koncertu: Bożena Mieczkowska

Redakcja i korekta programu: Iwona Kisiel-Król

Tłumaczenie: Radosław Król

Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej